

Magazine voor medewerkers van Emmaüs

ECLIPS

**Studeren na de zorg.
Voor betere zorg.**

v.u.: Katrien Kesteloot - Edgard Tinellaan 1c - 2800 Mechelen Erkenningsnummer P206363 - Afgiftekantoor: Turnhout

Bespaar tijd en verdien geld met Kate en Kate Coin.

Het leven ... het kan zo heerlijk zijn, maar soms lijkt alles wel tijd en geld te kosten. Daarom beweegt KBC met je mee. Met **Kate in KBC Mobile** gaan heel wat taken sneller dan ooit en bespaar je heel wat tijd. Met je **Kate Coins*** kun je dan weer geld verdienen bij KBC en bij onze partners.

Je vindt Kate bovenaan je scherm in KBC Mobile. Vraag aan Kate: "Kate Coin" of ontdek alles op kbc.be/tijdengeld

Beweegt met je mee.

*Je ontvangt Kate Coins als je hebt gekozen voor commerciële aanbiedingen 'op jouw maat' in KBC Mobile.

Vrouwenlogica

Ik ben aan het shoppen in Antwerpen en zie mijn droomhandtas aan €150 in een etalage. Te duur, denk ik spontaan. Tot ik merk dat die handtas oorspronkelijk €300 geprijsd stond. 'Wat een koopje, kan ik niet laten liggen', is mijn volgende gedachte. Meer nog, 'weeral €150 uitgespaard vandaag', concludeer ik tevreden glimlachend. Herkenbaar, toch?

Okay, er is een reden dat ik een diploma taal- en letterkunde heb en geen ingenieur of boekhouder geworden ben. Maar in vrouwenlogica ben ik kampioen. De virtuele bedragen die ik al bij elkaar gespaard heb: elk paar niet gekochte schoenen, elk wit hemd dat ik wel gepast maar niet mee naar huis genomen heb (toegegeven, er hangen er nog 10 gelijkaardige in mijn kast), de brooddoos 's middags met simpele boterhammen in plaats van een fancy focaccia en een meeneem latte macchiato, een geplande reis die uiteindelijk niet doorging... En zelfs die dure jas, als je de cost per wear in rekening brengt, toch ook een duurzame aankoop?

De bedragen in mijn virtuele spaarpot stapelen zich op, in mijn hoofd reken ik me rijk. Ah ja, nog iets. Blijkbaar is het erfelijk. Mijn dochter en haar vriendinnen kennen het fenomeen als #girlmath met een trending hashtag op TikTok en al.

Eerlijk, ik denk dat ook mannen er af en toe last van hebben. Voor een selectief aantal producten: de aanschaf van een midlife-moto of ander speelgoed. 'The difference between men and boys is the price of the toys', geef maar toe 😊

PS Het is bijna solden. Gouden tijden voor vrouwenlogica.

Ilse Janssens
hoofredacteur

COLOFON

Eclips is een uitgave van vzw Emmaüs. MAATSCHAPPELIJKE ZETEL EN REDACTIEADRES: Edgard Tinellaan 1c, 2800 Mechelen - Tel 015 44 67 00 – e-mail redactie: eclips@emmaus.be VERANTWOORDLEIJKE UITGEVER Katrien Kesteloot, voorzitter bestuur HOOFDREDACTEUR Ilse Janssens REDACTIE Dennis Bruyninckx, Carmen Carnier, Ilse Cornelis, Jasper Delanoy, Ellen De Meyer, Mieke De Smet, Johan Meerbergen, Erika Racquet, Liesbeth te Rijdt, Josse Van den Bogerd, Marloes Van der Burgt REDACTIESECRETARIAAT Kim Van Hoof, An Glorie VORMGEVING Ilse Loodts

Eclips verschijnt vier keer per jaar. Oplage: 8000 exemplaren. Eclips verschijnt ook op de website van Emmaüs. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de redacteur.

En toen kwam Dribbel

Vier voeten, verzot op rondrennen in het bos, soms een tikkeltje té sociaal en zijn staart kwispelt als je zijn naam roept. Aan deze unieke kenmerken herken je de nieuwste aanwinst van Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen: een golden retriever zonder bachelor of masterdiploma, maar wel met een blauw sjaaltje dat hem na een intensieve opleiding van twee jaar tot emotionele zorghond kroonde. Dribbel is na Sam de tweede emotionele zorghond die de jeugdhulpverleners bijstaat en de eerste die ook met jonge kinderen aan de slag gaat.

Karen Rosseels van Jeugdzorg Emmaüs in Schoten schetst met een voorbeeld wat Dribbel betekent voor het team en de kinderen: "Een van de jongeren die hier werd opgevangen had plots een heel moeilijk moment op school. Ze sloot zich helemaal af van de buitenwereld en niemand kon nog contact maken met haar. Tot Dribbel op de speelplaats verscheen en zijn hoofd op haar voeten liet rusten. In geen tijd verdween de spanning en een lange wandeling met Dribbel ontmijsde de hele situatie".

Op het domein Juno van Jeugdzorg Emmaüs in Schoten kunnen 47 kinderen en jongeren tussen 3 en

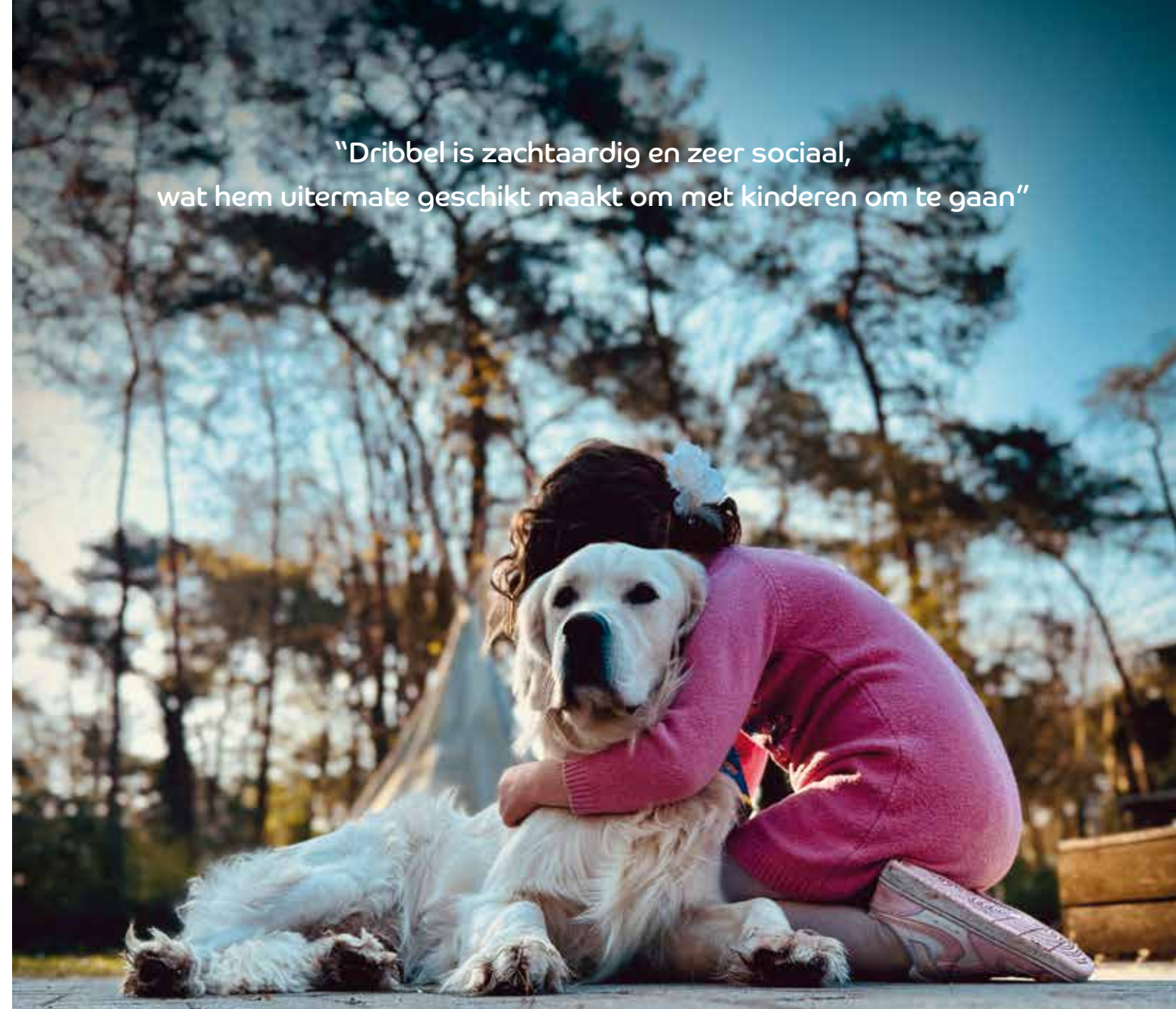
25 jaar terecht. "Jonge kinderen wonen samen in een leefgroep, sommige jongeren hebben hier hun eigen studio", schetst Karen Rosseels van Jeugdzorg Emmaüs. "De achtergrond van alle kinderen is heel divers, maar door een of andere reden konden ze niet langer thuis blijven wonen. Omdat hun ouders psychische problemen hebben of andere zorgen aan hun hoofd hebben. Maar ook jongeren die gevlucht zijn voor oorlog of geweld, worden hier opgevangen."

"Voor elk kind en elke jongere op domein Juno, proberen we met een team van begeleiders zo nabij mogelijk te zijn. Sinds september kunnen we daarvoor ook een beroep doen op Dribbel, een emotionele zorghond die sinds dan deel uitmaakt van ons team. Sinds maart is zijn opleiding officieel afgerond en is hij voltijds aan de slag."

Crisissituaties

"In 2022 verwelkomden we al Sam, de eerste opgeleide zorghond, in een van onze leefgroepen in Antwerpen", vertelt Goede Plovie, pedagogisch directeur. "Die is intussen onmisbaar voor onze jongeren. Dribbel is de eerste zorghond die ook ingezet wordt bij kinderen jonger dan 12 jaar. Zijn kracht ligt vooral in contact leggen met kinderen en jongeren die al heel erg gekwetst zijn in relaties met volwassenen en al een zware rugzak met zich mee torsen. Zo'n kinderen zijn vaak overspoeld door emoties en prikkels die ze niet altijd zelf kunnen plaatsen. Dribbel is de gene die hen tot rust kan brengen en kan helpen om

"Dribbel is zachtvaardig en zeer sociaal, wat hem uitermate geschikt maakt om met kinderen om te gaan"

het gesprek te openen. Vaak voelt hij zelf aan wat er nodig is: gewoon even naast een kind gaan zitten of ervoor zorgen dat ze met een knuffel ontdooien..."

Opleiding

Dat Dribbel een geboren jeugdhulpverlener is, werd duidelijk bij het gezin dat hem gedurende anderhalf jaar opving. "Een emotionele zorghond moet over enkele unieke kwaliteiten beschikken", zegt Sandra Demeester van Hachiko. "Dribbel is zachtvaardig en zeer sociaal, wat hem uitermate geschikt maakt om met kinderen om te gaan. En hij heeft een enorme intuïtie om aan te voelen wat er moet gebeuren. Maar dat is niet genoeg om als emotionele zorghond aan de slag te gaan. Tijdens zijn periode in het gastgezin brachten we vooral de

draagkracht en inzetbaarheid van Dribbel in kaart. Dat is ontzettend belangrijk omdat een zorghond heel wat emoties overneemt van de kinderen en jongeren. Niet elke hond zou daar zomaar mee om kunnen gaan."

"Naast de hond werd ook Karen, het hoofdbaasje van Dribbel, opgeleid", benadrukt Mark van Gelder van Canisha. "Dat is cruciaal, want je moet weten hoe je omgaat met een hond, hoe je gedrag kan sturen en hoe je nieuwe dingen kan aanleren. Bovendien is het ook belangrijk dat een zorghond zich goed voelt op het werk. Net zoals je ook bij je collega's kan aanvoelen wanneer het hen even te veel wordt, moet je dat ook kunnen inschatten bij een zorghond."

Niels Heselmans, agentschap opgroeien

Slapen is een soort van nachttherapie

"Als je een slechte dag hebt gehad of iets hebt meegemaakt waardoor je overstuur bent, kan je daar de dag erna vaak beter mee omgaan"

Waarom een goede nachtrust belangrijk is voor je psychisch welzijn? We behandelen mentale gezondheid overdag – maar wat met de nacht? Nochtans speelt slaap een cruciale rol in emotie- en stressverwerking.

Het R-EMOTION-onderzoek van het Universitair Psychiatrisch Centrum Duffel (UPC Duffel) toont aan dat slaapproblemen niet alleen symptomen zijn van psychische aandoeningen, maar ze ook psychische klachten kunnen versterken. Gelukkig werkt het ook omgekeerd. "Een betere slaap kan het positieve effect van een behandeling vergroten."

Een goede nachtrust doet wonderen. "Als je een slechte dag hebt gehad of iets hebt meegemaakt waardoor je overstuur bent, kan je daar de dag erna vaak beter mee omgaan", zegt onderzoekster Mariana Mendoza Alvarez. Dat heb je te danken aan je REM-slaap. Dat is de fase waarin dromen het meest voorkomen en waarin het brein emoties en stress verwerkt. "Je krijgt tijdens je REM-slaap eigenlijk een soort van time-out van stress. Als die slaapfase gestoord wordt door bijvoorbeeld omgevingsgeluid of te

veel stress, zal je merken dat je emoties niet of niet voldoende gereguleerd zijn wanneer je opstaat." Bij mensen met een psychische kwetsbaarheid loopt die verwerking vaak mis, zegt Mariana, die de rol van slaapproblemen bij psychische aandoeningen heeft onderzocht. Daarvoor analyseerde ze het slaappatroon van zowel patiënten als mensen zonder psychische kwetsbaarheden.

Vicieuze cirkel

"Bij posttraumatische stressstoornissen en depressie verstoren nachtmerries en onderbrekingen van de REM-slaap het emotioneel herstel. Dat kan dan weer leiden tot meer angst en zelfs een verhoogd zelfdodingsrisico." "Daarnaast kampt 96 procent van de mensen met borderline persoonlijkheidsstoornis (BPS) met ernstige slaapproblemen. Daardoor kunnen ze moeilijker omgaan met eigen of andermans gevoelens, hebben ze depressieve en posttraumatische stresssymptomen en voelen ze meer spanning voor het slapengaan." En zo kom je terecht in een vicieuze cirkel. "Je krijgt slaapproblemen van bepaalde psychische aandoeningen. Door die slaapproblemen kan je je emoties niet reguleren, waardoor je mentale gezondheid achteruit kan gaan, waardoor je dan weer nog slechter slaapt. En zo kan je blijven gaan. Het wordt bijna het verhaal van de kip en het ei."

Slaap als therapie

Volgens Mariana moeten psychiatrische behandelingen zich nog meer richten op het herstel van de slaapkwaliteit. "Slaapstoornissen verminderen echt de impact van zo'n behandeling. Niet alleen omdat je hersenen dan minder goed trauma's verwerken, maar ook slechter nieuwe manieren leren om met stress en uitdagingen om te gaan. Daarom moet het gesprek over mentale gezondheid verder gaan dan alleen therapie overdag. Een goede REM-slaap is eigenlijk een soort nachttherapie."

Hét wondermiddel om beter te slapen bestaat helaas nog niet, maar er zijn wél manieren die kunnen helpen, zegt Mariana. "Denk bijvoorbeeld aan cognitieve gedragstherapie voor slapeloosheid, waarbij je leert om anders om te gaan met piekergedachten of slechte slaapgewoontes. Of aan narratieve exposuretherapie, een therapie die mensen helpt om ingrijpende gebeurtenissen een plek te geven. Daarnaast kunnen ook eenvoudige dingen helpen, zoals rustgevend muziek luisteren voor het slapengaan, een ontspannend lavendelgeurtje in de slaapkamer of een warme douche nemen om je lichaam tot rust te brengen."

"We hopen alleszins dat onze bevindingen leiden tot nieuwe therapeutische strategieën. Misschien kunnen we zelfs al vóór opname in een psychiatrisch centrum of tijdens de wachttijd starten met slaapinterventies, waardoor de kans op een succesvolle behandeling vergroot."

Jasper Delanoy,
communicatieverantwoordelijke UPC Duffel

Mariana Mendoza Alvarez (UPC Duffel)

'Voltijdse zorg, voltijdse studie. Waarom zou je?'

We zijn het er allemaal over eens: als verpleegkundige heb je je handen meer dan vol. Maar de meesten combineren dit feilloos met hun gezin, hun hobby's... En enkelingen zelfs met extra studies. Zo ook Martin Kwabena Nyefene. De Belg met Ghanese roots werkt als verpleegkundige bij AZ Sint-Maarten en rondt momenteel zijn postgraduaat Pharma & Healthcare af.

Martin werkt vier tot vijf dagen per week op de eenheid V360, ofwel de acute geriatrie in AZ Sint-Maarten. Daarnaast volgt hij ook het voltijdse (!) postgraduaat Pharma & Healthcare Logistics bij Thomas More. "Gelukkig moeten we maar één dag per week fysiek aanwezig zijn. Dat scheelt."

Desondanks een drukke combinatie voor Martin, die de ballen prima in de lucht weet te houden. "Met dank aan de flexibiliteit van AZ Sint-Maarten. Het is inderdaad niet gemakkelijk, maar het is zeer rewarding. Ik heb een sterk persoonlijk doel voor ogen: een zeer solide verpleegkundige carrière uitbouwen, eentje met een direct patiëntenimpact. Daarom volg ik ook net dat postgraduaat: als verpleegkundige ben je meestal de laatste schakel in de keten tot aan de patiënt." "De studie zou nuttig zijn voor iedere verpleegkundige. We hebben toegang tot medicatie en materialen, kunnen problemen sig-

naleren en hebben zo een rechtstreekse impact op de veiligheid van de patiënt. Door de extra studies, wil ik een betere verpleegkundige worden en bijdragen aan het verbeteren van efficiëntie en veiligheid. En proberen om klinische en operationele lacunes te dichten. Daarvoor ondernam ik in februari zelfs een masterclass in Abu Dhabi."

Juiste plaats

Samen met zijn studiegenoten – afkomstig uit Kameroen, Kenia, India, Pakistan en Bangladesh – kreeg Martin onlangs een rondleiding bij AZ Sint-Maarten, Woonzorg Emmaüs en de Centrale Voedingsdienst. "Het was zeer indrukwekkend, het moment om Emmaüs als organisatie én het grotere plaatje te leren kennen. Emmaüs heeft een unieke, georganiseerde structuur. En niet alleen ik was onder de indruk: een paar studiegenoten willen nu ook absoluut bij AZ Sint-Maarten komen werken", lacht Martin. "Ik snap hen helemaal: Emmaüs, en dus ook AZ Sint-Maarten, investeert in processen, technologie en vooral mensen. Van staf tot vrijwilligers. Ze zoeken steeds naar de juiste persoon op de juiste plaats."

En ook Martin heeft zijn plek gevonden bij V360. "Ik ga niet liegen: ik vind het fantastisch om hier te werken! Zowel het team als mijn hoofdverpleegkundige Sofie: ze zijn echt geweldig. De sfeer is er goed, zo lachen mijn collega's er altijd mee dat ik in het medewerkersrestaurant steeds frietjes bestel. Maar ik hou nu eenmaal van de Belgische frietjes!"

Uitdagende winter

In Ghana studeerde Martin verpleegkunde aan de universiteit, om daarna zijn eerste job te starten bij een Britse ngo, als medisch coördinator. "Mijn taak bestond erin vrijwilligers wegwijs te maken in het Ghanese gezondheidssysteem. In 2015 meldde ik me aan voor een masterprogramma aan de Universiteit van Maastricht. Ik voltooide het en leerde er ook Nederlands. Intussen had ik goede contacten in België en ben ik verhuisd naar Lier."

"Mijn doel? Een zeer solide verpleegkundige carrière uitbouwen"

"In Ghana was ik het landelijke leven gewoon. Mijn familie – vader en acht broers en zussen – woont er nog steeds. Gelukkig hebben we regelmatig contact via telefoon en WhatsApp. Intussen weet ik hoe het Belgische leven eraan toegaat, en ik begin het leuk te vinden. Het is hier ook niet te warm, al is de winter best uitdagend. Maar de laatste keer dat ik Ghana was, vond ik het er al té heet. Het was opnieuw wennen", lacht Martin.

Carmen Carnier, medewerker communicatiedienst AZ Sint-Maarten

Zevenbergen viert 50 jaar warme zorg

Op 16 april 2025 was het exact 50 jaar geleden dat Zevenbergen haar deuren opende voor de eerste cliënten. Wat begon als een lokaal initiatief in Ranst, groeide uit tot een toonaangevende zorgorganisatie voor mensen met een verstandelijke beperking in de provincie Antwerpen. Deze bijzondere mijlpaal werd feestelijk ingezet met een groots opgezette huifkarrentocht door Ranst. Het werd een onvergetelijke dag met veel blije gezichten. In totaal trokken 19 huifkarren door het dorp, met op de eerste kar vier cliënten die al sinds 16 april 1975 deel uitmaken van Zevenbergen. Verdeeld over 2 ritten, genoten meer dan 200 cliënten van een fantastische rit! Een symbolisch en hartverwarmend moment dat de geschiedenis van de organisatie mooi tot leven bracht.

Het feestjaar ging nog verder met een optreden van de XL-band en een feestelijk tuinfeest. In november volgt als kers op de taart een XL-personeelsfeest.

ZEVENBERGEN
50 jaar!

Roger van het Houtatelier

"Ik ben altijd al een doe-het-zelver geweest. Klusjes voor de familie, knutselen met hout en ijzer, steeds in de weer. Mijn dochter is pedagoge bij Klavier en vertelde enkele jaren geleden dat ze een vrijwilliger zochten om een handje toe te steken in het houtatelier. Er was meteen een match, ik waagde de sprong." "Toeval wil dat ik net een houtcursus in avondschool had gevolgd om de technieken en machines nog beter onder de knie te krijgen. En dat kwam goed van pas, want de begeleiders hadden weinig ervaring met de machines. Het klikte meteen met Mike, die het houtatelier mee begeleidt."

tapasplanken of andere houtproducten. We maken ze op bestelling of verkopen ze." "Sommige deelnemers aan het houtatelier kunnen heel veel, andere bijna niets. De ene heeft veel goesting, terwijl die bij de andere soms ver te zoeken is. Dan proberen Mike en ik hen uit hun kot te lokken met een taakje waar ze op dat moment wel zin in hebben. Soms gebeuren er wonderen en bloeien ze helemaal open als ze een nieuw talent ontdekken."

Dikke duim

"We moeten natuurlijk ook

goed opletten, want cliënten durven zichzelf weleens te overschatten of zien de gevaren niet, waardoor er toch eens een vinger onder een hamer belandt. Het is een moeilijk evenwicht tussen deelnemers beschermen en voldoende kansen geven om dingen uit te proberen. Als het dan plots lukt, zie je de deelnemers glunderen. Fantastisch toch!" "Voor alle duidelijkheid: als vrijwilliger ben ik niet verantwoordelijk voor het pedagogische luik. Ik blijf ook nooit alleen met de cliënten. Ik vind het fijn om als vrijwilliger door de medewerkers echt gewaardeerd te worden. Ze spreken ons aan en pakken ons mee in het grotere verhaal. Mike zegt ook vaak dingen als 'Wat zouden we toch zonder Roger moeten doen' en dat is natuurlijk erg fijn om te horen."

Josse Van Den Bogerd, stafmedewerker communicatie Klavier

Geduld in de Schijnwerkerij

"In het atelier, dat omgedoopt werd tot de 'Schijnwerkerij' help ik bij een heleboel zaken: plannetjes uittekenen, machines onderhouden of herstellen waar mogelijk, maar vooral de deelnemers bijstaan. Een gezonde dosis geduld is geen overbodige luxe. Als je het zelf doet, zou het veel sneller gaan. Maar dat is uiteraard niet de bedoeling hier."

Van vogelhuisjes tot tapasplanken

"Alle producten die we maken in de Schijnwerkerij kunnen gebruikt worden, het is geen bezigheidstherapie. Sommige cliënten kunnen perfect plankjes schuren, anderen hebben meer talent voor timmeren of zagen. Het resultaat zijn vogelhuisjes,

Kijk! Ik kruip, ik stap, ik dans...

Kijk! Ik kruip, ik stap, ik dans, ik zing, ik bouw... Een kind groeit en ontwikkelt op korte tijd heel snel. In onze kinderdagverblijven volgen ze die ontwikkeling mooi op. Sinds kort werken ze met een nieuw kindvolgsysteem 'Kijk ik'.

Alle begeleiders van de kinderdagverblijven De Hummeltjes in Duffel en De Zonnebloem in Mechelen volgden een opleiding om ermee aan de slag te gaan.

Kim De Schoenmaecker, verantwoordelijke kinderdagverblijf De Zonnebloem in Mechelen: "'Kijk-ik' helpt ons om de groei, de ontwikkeling, het welbevinden en de betrokkenheid van een kind in kaart te brengen. We kijken hoe het kind zich voelt, hoe het speelt, ontdekt en leert. Dat doen we door te observeren tijdens de dagelijkse activiteiten en spelmomenten. Op die manier krijgen we een totaalbeeld van hoe een kind groeit op verschillende domeinen."

De kinderbegeleiders bundelen de observaties van elk kind in 6 portretten in het Kijk ik-boekje. Zo ontstaat er een uniek verhaal vol persoonlijke herinneringen. Het eerste portret wordt twee maanden na de opstart ingevuld door de begeleiders. Aan de hand van die observaties gaat het team in gesprek met de ouders. Daaruit kunnen acties komen om samen de ontwikkeling een extra stimulans te geven. De andere portretten worden daarna om de 4 maand ingevuld.

Het boekje vormt de brug tussen thuis en de opvang. Het is geen rapport en niet bedoeld om kinderen met elkaar te vergelijken. Elk kind ontwikkelt immers op zijn eigen tempo. "Daarom vinden we het belangrijk om de nadruk te leggen op wat het kind al kan, niet op wat het nog niet kan."

Met dit instrument streven we ernaar om de ontwikkeling van elk kind tijdens de eerste 1000 dagen in beeld te brengen.

Johan Meerbergen, coördinator communicatie Emmaüs vzw

Bijzondere gebeurtenissen

6.000.000 km met de fiets ►

6 miljoen kilometer met de fiets? Wie doet dat nu? Wel, wij samen: alle collega's in Emmaüs pendelen jaarlijks 6.000.000 km met de fiets. Gemiddeld 769 km per medewerker. We sparen zo een CO_2 -uitstoot van ongeveer 700.000 kilo uit. Alsjeblieft. Op naar de 7.000.000 km?

◀ Event 'Op weg naar Zorg'

Op het event 'Op weg naar Zorg' delen de gedreven collega's van AZ Sint-Maarten, AZ Voorkempen, Bethanië ggz, UPC Duffel en Woonzorg Emmaüs hun enthousiasme voor de job van verpleegkundige met de volgende generatie. In het provinciehuis in Antwerpen kunnen leerlingen uit het 6e of 7e jaar de veelzijdige mogelijkheden van het beroep verpleegkundige ontdekken. Ook (zorg)leerkrachten, studietoelagen en stagecoördinatoren maken kennis met de (vernieuwde) leerladder en specialisaties verpleegkunde. Een geslaagd initiatief!

Wandel-naar-je-Werk-Challenge ►

Dat wandelen vele gezondheidsvoordelen heeft, weten we. Je krijgt er meer ideeën van, minder stress en een beter humeur. De Werkgroep Fit & Gezond van Zevenbergen nodigt de medewerkers uit om (een deel van) hun woon-werktraject te voet af te leggen. Een fotowedstrijd vervolledigt de challenge. De lentezon en de boshyacinten inspireren niet enkel woon-werkwandelaars maar ook collega's die tijdens de middagpauze – dikwijls in team – het bos intrekken. Voor herhaling vatbaar!

◀ Stagebeurs Jeugdzorg Emmaüs is groot succes

Elk jaar opent Jeugdzorg Emmaüs in Antwerpen de deuren voor toekomstige stagiairs tijdens een stagebeurs – en ook dit jaar was het weer een schot in de roos! Meer dan 70 geïnteresseerde studenten komen langs om verschillende werkingen te leren kennen én om meteen hun kans te wagen tijdens een sollicitatiegesprek. Veel stagiairs vinden die dag al hun plek binnen Jeugdzorg Emmaüs. Voor de teams is het bovendien een waardevol moment voor verbinding. Een dag vol nieuwe gezichten, waardevolle ontmoetingen en vooruitblik op mooie samenwerkingen.

▼ 'Wildlife' – een avontuur over veerkracht en verbinding

In 'Wildlife' op VRT nemen acht jongeren met een psychische kwetsbaarheid je mee op een bijzondere reis vol moed en doorzettingsvermogen. Samen met Dieter Coppens trekken ze naar Thailand, waar ze als vrijwilligers wilde dieren in nood helpen. In de zorg voor de dieren vinden ze herkenning, steun en een diepere verbinding met elkaar.

Oliver, één van de jongeren, verbleef een tijdje in UPC Duffel. "De psychiatrie heeft mij heel hard geholpen om te kunnen omgaan met emotieregulatie en ADHD. Ik heb zo veel emoties waar ik niet mee om kan en wil die uiten, maar ik heb ze alleen leren uiten op een destructieve manier. (...) Ik wil emoties op een manier kunnen uiten waar ik wel iets aan heb en zelf constructief uit kom. Dat leert de psychiatrie je hier wel."

Dieter Coppens zoekt Oliver op tijdens de laatste dagen van zijn verblijf op de afdeling Spinaker. Benieuwd hoe dat liep? Herbekijk de aflevering via VRT MAX.

EmmaüsT®ips: zomer?

Hop naar buiten

Je moet niet ver gaan voor een fijne uitstap onder een zalige zomerzon. Zoek je eens iets anders dan de platgetreden paden? Dan wordt dat voor deze rubriek moeilijk want we schotelen ze je dit keer voor, die platgetreden paden: 4 tips voor wandelingen in de buurt van een voorziening van Emmaüs.

Klavierpad

Bezoekers die op het domein van Klavier willen genieten van een wandeling in de natuur, kunnen terecht op het Klavierpad. Dat is een rolstoelvriendelijk belevingspad van ongeveer 2,5 kilometer met verschillende tussenstops en opdrachten. Wil je meer dan 2,5 km? Geen probleem met de wandelknooppunten kan je de streek verder verkennen.

Samen met enkele andere cliënten van het dagcentrum zorgt Luc dat het pad tiptop in orde blijft: "De informatiebordjes en wegwijzers worden snel vuil, dus die moeten we regelmatig poetsen. Daarnaast hebben we ook onze handen vol met het opruimen van zwerfvuil."

"Er is geen vast moment dat we gaan poetsen of opruimen. Maar als we zien dat er iets moet gebeuren, schieten we meteen in actie! Bijvoorbeeld als een grote tak op het pad is gevallen."

"Op het belevingspad vind je verschillende tussenstops en opdrachten, zoals een klankenwoud of de verspringbank. Daar kan je kijken of je even ver kan springen als een vlo of een eekhoorn. Leuk!"

www.klavieremmaus.be/meer-weten/klavierpad

Klavier

Zoektocht bij de evenaar

Je krijgt de kans om zonder veel moeite even in de buurt van de evenaar te gaan wandelen. 'de evenaar' is in dit geval de therapeutische gemeenschap van Bethanië ggz in de wijk Klein-Antwerpen.

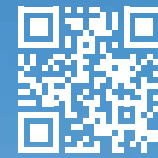
Voor deze wandeling – een zoektocht eigenlijk – trekken we iets oostelijker naar Zurenborg, een van de favoriete plaatsen van de cliënten en medewerkers van de evenaar. Ze deden er al een paar keer een zoektocht in en om de Cogels-Osylei in Berchem.

Wandel rond in de mooiste straat van Antwerpen, geniet van de architectuur uit de belle époque en ga op zoek naar verrassende details. Tip: zak daarna af naar de Dageraadplaats voor een terrasje op een gezellig plein.

www.bethanie-emmaus.be/de-evenaar

De Evenaar

Je vindt alle praktische informatie via www.emmaus.be/OpStap.

Wandelen in de achtertuin van Zevenbergen

Wie ooit een bezoekje bracht aan Zevenbergen kan er niet naast kijken: mooi in het groen gelegen met aan de overkant van de straat het Zevenbergenbos. De favoriete wandelplek voor bewoners en hun begeleiders.

Kleine, soms wat avontuurlijke wegeltjes voor de echte wandelaars maar ook de statige dreven nodigen uit om ook met de rolstoel een toertje te gaan wandelen. Voor elk wat wils. Je kan het bijna zien als de grote tuin van Zevenbergen. Dat was letterlijk zo in de lente en zomer van 2020 toen we wegens Corona in quarantaine geplaatst werden. De gemeente Ranst heeft ervoor gezorgd dat het Zevenbergenbos mee behoorde tot ons domein zodat we ondanks de beperkingen toch naar hartelust konden gaan wandelen.

Wekelijks gaan we met een groepje op stap in de omgeving en hierbij is het bos toch wel onze favoriete plek. We kozen één wandeling van 3,4 km die grotendeels in en rond het bos loopt en je ook laat kennismaken met bezienswaardigheden en mooie uitzichten op het naburige landschap. Je kunt perfect uitbreiden met wandelknooppunten.

www.zevenbergen.be

Zevenbergen

De Mosterdpot

Tussen de Nete en het psychiatrisch verzorgingstehuis Schorshaegen in Duffel ligt een mooi en waardevol natuurgebied in beheer van Natuurpunt. Voor de bewoners van Schorshaegen is het gebied een zalige uitbreiding van hun tuin. Caroline doet de wandeling regelmatig met activiteitenbegeleider Dorien.

"Ik geniet er van de rust, geluiden van de natuur, de vele vogels, van even genieten op een bankje. En dat allemaal zonder druk autoverkeer."

3 km wandelen – maar perfect uit te breiden naar bijvoorbeeld het domein Roosendaal of het fort van Duffel – door bos, langs weiland of moerasgebied, langs haagkanten. Met wat geluk spot je een ijsvogel of hoor je de kleine karekiet.

Naast Schorshaegen ligt het dagcentrum De Maretak (Zevenbergen). De wandelroute loopt ook langs hun weide met ezeltjes.

Emmaüs gaf een deel van het gebied in erfpacht aan Natuurpunt. Met Schorshaegen en De Maretak als burens is het dus een echte Emmaüswandeling.

www.pvt-schorshaegen.be

De Mosterdpot

Kruisbestuiving, ook binnen Emmaüs!

Enkele weken geleden passeerde een nieuw gezicht aan mijn bureau in WZH Ten Kerselaere. "Aha, een nieuwe collega, welkom bij Emmaüs!" waren de woorden die daarop uit mijn mond rolden. Maar dat bleek niet helemaal te kloppen. Nieuw bij Woonzorg? "Ja." Nieuw bij Emmaüs? "Nee." De interesse was gewekt.

"Ik ben Nele Vanlinthout en als psycholoog combineer ik een job bij AZ Sint-Maarten op de psychogeriatric, met een job bij Woonzorg Emmaüs. Het is een bewuste keuze om met ouderen te werken. De affiniteit met die doelgroep voelde ik al tijdens mijn stages als klinisch psycholoog."

Boeiend! Wat doe je als psycholoog precies in ons woonzorghuis?

"Ik sta vooral in voor de psychologische begeleiding binnen het oriënterend kortverblijf. Die psychologische begeleiding houdt in dat ik laagdrempelige gesprekken voer met de bewoners om hen te leren kennen: hoe staan ze in het leven, willen ze nog naar huis, willen ze extra hulp, willen ze gewoon hun verhaal doen of is er nood aan extra psychologische ondersteuning ... Ik kan ook de tijd nemen om met de bewoner moeilijke onderwerpen te bespreken, en bij-

voorbeeld te werken rond rouwverwerking en verlies. Dezelfde begeleiding bied ik aan de familie van de bewoner."

"Concreet is er bijvoorbeeld een bewoonster die lange tijd in een psychiatrisch ziekenhuis heeft verbleven door een depressie. Na een val in het ziekenhuis, is ze bij ons terechtgekomen. De vraag is: kan en wil mevrouw terug naar huis? Is dat mogelijk na zo'n lange tijd? Wat wil de familie? Wat denkt het team? Ik leer eerst de bewoonster kennen tijdens gesprekken: wat is haar levensverhaal, hoe heeft ze de psychiatrische opname ervaren, wil ze naar huis en heeft ze daar voldoende energie voor ... Ik begeleid ook de familie, en pluis samen met hen en het team uit wat haalbaar is."

"Het uitoefenen van de twee functies verruimt echt mijn blik.

En dat geef ik graag terug aan beide werkplekken, zodat we van elkaar kunnen leren."

"Ik doe dit dus zeker niet alleen. Ik werk samen met het hele team dat verbonden is aan het oriënterend kortverblijf zoals de kinesist, ergotherapeut, verpleegkundigen en medewerkers van de sociale dienst. Ook met de muziektherapeut die in Ten Kerselaere werkt, heb ik regelmatig casusoverleg." "Diagnostisch is mijn werk beperkt tot het afnemen van enkele screeners. Ik geef ook geen psychotherapie, al hebben de gesprekken en de ondersteuning natuurlijk wel een therapeutisch effect."

Wat houdt je job in AZ Sint-Maarten in?

"De inhoud komt grotendeels overeen, namelijk psychologische begeleiding van ouderen. In het ziekenhuis werk ik met mensen met dementie. Hoe ik hen kan begeleiden, hangt af van de ernst van het ziektebeeld. Dat kunnen laagdrempelige gesprekken zijn,

of activiteiten in het kader van dagbesteding. Ik begeleid er ook de families en werk specifieke projecten uit, zoals het moodboard."

Wat is de meerwaarde van de combinatie van beide jobs?

"Het zorgt voor veel variatie. In het ziekenhuis gaat alles sneller omdat de patiënt er niet zo lang verblijft. Daar werk ik heel gericht. In het woonzorghuis heb ik dan weer meer tijd om de bewoners te leren kennen en iets uit te werken. De combinatie van beide jobs geeft me ook een ruimer beeld van ouderen. In AZ Sint-Maarten werk ik met ouderen met dementie die vaak al verder gevorderd is. Dat is in het oriënterend kortverblijf minder het geval, waardoor ik daar diepgaandere gesprekken kan voeren en meer connectie kan maken met de bewoners. Het uitoefenen van de twee functies verruimt echt mijn blik. En dat geef ik graag terug aan beide werkplekken, zodat we van elkaar kunnen leren. In het woonzorghuis neem ik bijvoorbeeld deel aan de werkgroep dementie. Daar kan ik mijn ervaring vanuit het ziekenhuis inbrengen. En vice versa."

Van een mooie kruisbestuiving gesproken ...

Famke Sillis, kwaliteitscoördinator
Woonzorg Emmaüs

De 'Warme Frakskes', kan je mantelzorgers nog mooier vertalen? En dat in woonzorghuis Hof van Arenberg in Duffel, de gemeente van de legendarische duffelcoat. Ook een warm frakske.

De Warme Frakskes van Hof van Arenberg

Het verhaal van de Warme Frakskes begint op een gebruikersraad in Hof van Arenberg vorig jaar. Enkele partners, dochters of zonen van zorgbehoevende bewoners zien elkaar bijna dagelijks tijdens hun bezoeken of hulp bij maaltijden in het woonzorghuis. Dat schept een band en van het een komt het ander.

Hun droom? De aankoop van een duofiets: tijdens de bruikleen in de zomer ziet men de weldadige impact op de bewoners. Ze krijgen terug het fietsgevoel dat ze heel lang hadden gemist, hun wereld wordt terug groter. Echter, de elektrische ondersteuning en veiligheidsvoorzieningen zorgen voor een prijskaartje van €11.400.

Voor deze uitdaging draaien de Warme Frakskes hun hand niet om. Het ene initiatief volgt op het andere: wafelverkoop, lente-ontbijt, barbecue... Zelfs een heuse zomerbar in de tuin achter Hof van Arenberg. Het enthousiasme is groot, zowel bij de deelnemers als bij de vele helpende handen achter de toeg, aan de kassa, bij de opruim. Deze samenwerking groeit uit tot een feest van warme verbondenheid.

Door al deze acties en met de hulp van enkele sponsors kan de duofiets gekocht worden, zelfs met een aankoppelfiets erbij.

Een droom die uitkomt. Maar nog belangrijker zijn de ontmoetingsmomenten met meerwaarde voor bewoners, familie en medewerkers, met extra aandacht voor de meest zorgbehoevenden. De Warme Frakskes gaan op hun elan verder, in elk seizoen: winterfestijn met wafels en oliebolletjes, paaseierenraap, en ook de zomerbar en barbecue staan weer op het programma.

De Warme Frakskes zullen een steeds wisselende groep blijven met vertrekkende en aankomende mantelzorgers. Gelukkig zorgen de medewerkers van Hof van Arenberg voor de continuïteit van dit hartverwarmend engagement. Waarvoor dank!

De Warme Frakskes

Guido Dupriez

Eén van de Warme Frakskes - Hof van Arenberg

Hof Zevenbergen natuurlijk gastvrij

Weg van de dagelijkse drukte?

Plan je vergadering, opleiding of meerdaagse bijeenkomst in **Hof Zevenbergen** in Ranst

een verzorgde accommodatie in een rustig kader www.hofzevenbergen.com

Werkplaats Monnikenheide ► helpt datadragers te recyclen

De Werkplaats, het atelier voor semi-industrieel werk van Monnikenheide in Malle, werkt mee aan een proefproject voor de recyclage van (verouderende) dragers van data. Denk aan dvd's of cd's, en hun verpakkingen. Die bevatten waardevolle materialen zoals polystyreen, polycarbonaat... Om ze te kunnen hergebruiken, is een grondige selectie per soort en type grondstof nodig. Een intensieve taak die veel handenarbeid vraagt. De Sociaal-Circulaire Hub Kempen bracht voor dit project de actoren samen. Ze vindt bij Monnikenheide de drive, begeleiding en handen om die selectie te doen en ze vindt ook afnemers voor de grondstoffen. In het proefproject wordt geëxperimenteerd en geleerd, om klaar te zijn voor de toekomst wanneer de Europese en Vlaamse regelgeving voor recyclage wellicht nog verstrengt.

◀ Proef eens een andere job in Zevenbergen!

Van woningbegeleider tot kok, van recepti-oniste tot verantwoordelijke... Tijdens het proevenment bij Zevenbergen kan het allemaal! Elke twee jaar krijgen medewerkers de kans om een halve dag in de schoenen van een collega te staan en zo een andere job te ervaren. Dit jaar vinden maar liefst 92 matches plaats – een duidelijk teken dat nieuwsgierigheid naar elkaars werk groot is. Overal in Zevenbergen krijgen collega's een unieke inkijk in elkaars taken. Van de woningen tot de technische dienst, van HR tot de keuken – het levert niet alleen enthousiaste reacties op maar zorgt ook voor meer begrip, samenwerking en verbinding. Het proevenment smaakt naar meer!

Snellere triage en behandeling op maat op spoeddienst AZ Voorkempen ►

De spoeddienst van AZ Voorkempen werd uitgebreid en vernieuwd. De nieuwe indeling zorgt voor meer privacy en een betere doorstroming voor patiënten. Een extra triageruimte zorgt dat voor meerdere patiënten tegelijkertijd bepaald kan worden hoe dringend zij verzorging nodig hebben. Voor dringend ziekenvervoer werd een aparte overdekte luifel gecreëerd. De gespecialiseerde reanimatie- en traumaruimte zijn snel bereikbaar voor levensbedreigende aandoeningen. Voor niet-levensbedreigende zorg is er een aparte 'fast-track' behandelzone. Deze parallelle aanpak zorgt ervoor dat zowel kritieke als minder kritieke patiënten sneller behandeld worden. De afdeling zet ook in op betere informatievoorziening door vrijwilligers, zogenaamde 'wachtverzachters'.

▼ Volle stageweek voor Indiase studenten in Monnikenheide

Litty, Feba, Hannah en Melvin, vier studenten sociaal werk uit Kerala in India, zijn in de Kempen voor een stage bij Monnikenheide, vol informatie en participatie. Ze krijgen toelichting over alle takken van de werking en bezoeken Kadodder (thuisbegeleiding) en CKG Het Open Poortje. Uiteraard kunnen de studenten daarnaast aan den lijve ondervinden hoe in een Vlaamse voorziening wordt gewerkt in ateliers of hoe het dagelijkse leven in de woningen verloopt. Deze stage is een traditie in samenwerking met de Vives Hogeschool, die jaarlijks een internationaal programma opzet. Na enkele weken cursus volgt een praktische week, waarvoor Monnikenheide telkens enkele deelnemers ontvangt.

Wat als 'gewoon wonen' niet genoeg is?

Wat als 'gewoon wonen' niet genoeg is?
Wat betekent vrijheid voor iemand met een verstandelijke beperking? En hoe bouwen we aan een warme gemeenschap waar iedereen zich écht thuis voelt?

De lezing van sociologe Femmianne Bredewold in Zevenbergen zette heel wat zorgmedewerkers aan het denken.

Jarenlang gold het ideaal: mensen met een verstandelijke beperking moesten zo zelfstandig mogelijk wonen, midden in de maatschappij. Klinkt mooi – maar werkt het ook zo in de praktijk? Volgens

Femmianne Bredewold, hoogleraar sociologie, ligt de realiteit vaak anders. "Wat bedoeld is als inclusie, eindigt soms in isolatie", stelde ze tijdens haar lezing in Zevenbergen.

Want zelfstandig wonen betekent niet automatisch verbinding, laat staan veiligheid. Het kan zelfs leiden tot eenzaamheid en overvraging. Terwijl net op een instellingsterrein zoals dat van Zevenbergen in Ranst een gevoel van geborgenheid ontstaat. Geen afgesloten eiland, maar een plek waar mensen zichzelf mogen zijn, in hun eigen tempo en met vaste gezichten om zich heen.

Vrijheid begint bij veiligheid

Vrijheid krijgt daar een andere invulling. Niet 'je plan trekken', maar je ritme volgen. Niet 'meedraaien in de maatschappij', maar rust vinden op een plek waar je gezien wordt. Dat is voor veel bewoners geen beperking, maar een voorwaarde om tot bloei te komen.

"Wat bedoeld is als inclusie, eindigt soms in isolatie"

Tuin of park?

Toch prikkelt Bredewold ook: hoe open is die veilige plek eigenlijk? Ze gebruikt het beeld van een tuin – beschermend, maar omsloten – tegenover een park, dat uitnodigt tot uitwisseling. Met die bril kijkt Zevenbergen nu kritisch naar haar eigen grenzen. Zijn de poorten die het domein beschermen niet tegelijk de drempel voor de buitenwereld?

Samen leven = samen doen

Een tweede vraag die leeft: hoe maken we de gemeenschap sterker, met cliënten als actieve deelnemers? Hun rol in dagelijkse taken, vieringen of ontmoetingen blijkt vaak essentieel. Want net zoals ritme belangrijk is voor rust, geven rituelen zuurstof aan verbondenheid. Feesten, koffiemomenten of samen eten: het zijn geen bijzaken, maar bouwstenen van een warm thuis.

Een wereld van verschil

Wat Bredewold aanreikte, was geen simpele oplossing, maar een uitnodiging tot reflectie. Hoe zorgen we dat bewoners zich niet alleen beschermd, maar ook verbonden voelen? Hoe maken we van een zorgomgeving geen toevluchtsoord, maar een échte gemeenschap?

Zevenbergen kiest ervoor om die vragen niet uit de weg te gaan. Integendeel: ze vormen de motor van verandering. Omdat elk mens, met of zonder beperking, recht heeft op meer dan zorg. Op een plek die voelt als thuis.

Wat betekent "thuis voelen" voor jou? Voor jouw patiënten of cliënten? En... wie bepaalt wat "gewoon" is?

Ellen De Meyer, stafmedewerker communicatie Zevenbergen

Een nacht bij ICT

“De snelheid en precisie van de acties, gekoppeld aan de collegialiteit en de vastberadenheid om het probleem te verhelpen, vond ik indrukwekkend.”

Er gebeurt nogal wat nachtwerk in Emmaüs. Soms ook onverwacht: als bijvoorbeeld midden in de nacht de upgrade van meer dan 400 pc's naar een hogere versie van Windows vastloopt. Wachten tot de ochtend komt, is geen optie. Voor ICT Emmaüs is het alle hens aan dek: 12 medewerkers van ICT die door de leidinggevende van wacht uit hun bed zijn gebeld, rijkelijk veel koffie, koffiekoeken, overleg en veel collegialiteit om samen het script voor de migratie te herstellen.

Goed begonnen is half gewonnen

De overstap naar Windows 11 is een belangrijke stap om mijn en jouw digitale werkomgeving te verbeteren. ICT Emmaüs bereidde die migratie zorgvuldig voor, en voerde ze uit in verschillende fasen om de impact op het dagelijks werk te minimaliseren.

In de eerste fase startten medewerkers zelf de migratie op van hun pc, 1000 in totaal. Die fase verliep nagenoeg foutloos dankzij de grondige voorbereiding, het gedetailleerde werk van het projectteam en de samenwerking tussen alle diensten.

De volgende stap in de migratie was een nachtelijke actie waarbij meer dan 400 toestellen automatisch zouden migreren. Om 20.00 uur startte het proces vlekkeloos, maar rond 22.30 uur kwamen er meldingen binnen dat een aantal toestellen geen verbinding meer hadden met het netwerk. Dat leidde tot een situatie waarin medewerkers niet meer konden werken. De netwerkverbinding is immers essentieel voor hun dagelijkse gedigitaliseerde taken. Vanop afstand bijsturen was niet mogelijk. Over naar plan B. In zo'n crisissituatie, is het cruciaal snel te schakelen en de juiste mensen op de juiste plek te

hebben. Op minder dan 1,5 uur tijd was er een team van 12 medewerkers samengesteld en aanwezig in Mechelen en in Zoersel. Het team ging onmiddellijk aan de slag om de problemen handmatig op te lossen.

Voor de interne klant

Directeur ICT Koen Verbeeck was erbij: “De snelheid en precisie van de acties, gekoppeld aan de collegialiteit en de vastberadenheid om het probleem te verhelpen, vond ik indrukwekkend. De focus lag niet alleen op snel herstellen en testen van de systemen op hun werking en beschikbaarheid. We wilden ook dat medewerkers geen hinder zouden ondervinden. De klantgerichte reflex van de ICT-collega's was de stimulans om deze crisis snel onder controle te krijgen en om terug een stabiele werkomgeving te verzekeren.”

Bij het krieken van de dag waren de grootste problemen onder controle. ICT Emmaüs kon starten aan de nazorg. Daar hebben de eindgebruikers amper hinder van ondervonden. De tussentijdse migratie was afgerond en de impact op de dagelijkse werking was geminimaliseerd.

Koen Verbeeck: “ICT Emmaus heeft belangrijke lessen getrokken uit deze ervaring. Die heeft niet alleen aangetoond hoe belangrijk het is om snel en effectief te reageren in een crisissituatie. Nog grondiger en vooral nog meer testen van automatische procedures blijkt noodzakelijk. Daarnaast moeten we de 'batches' verkleinen: niet starten met 400 pc's tegelijk, maar eerder de helft, of zelfs minder.”

“De migratie naar Windows 11 was niet alleen een technische uitdaging, maar ook een test van onze collegialiteit en klantgerichtheid. De succesvolle oplossing van dit incident is voor mij een voorbeeld van hoe we als team in crisissituaties kunnen samenwerken, problemen snel kunnen oplossen en altijd het belang van de medewerkers vooropstellen. Samen kunnen we elke uitdaging aan, en dat maakt ons sterker dan ooit!”

Koen Verbeeck, directeur ICT Emmaüs

Hou het hoofd koel bij een hete barbecue

Voorspelt de weervrouw zonnig en warm weer? Dan is het tijd voor barbecue en gezelligheid!

Maar er gebeuren bij een barbecue helaas ook ongelukken met serieuze brandwonden tot gevolg. Meer dan de helft van de brandwonden ontstaat door het aanraken van de barbecue, kinderen die er tegenaan lopen of een barbecue die omvalt. De overige verbrandingen zijn vooral het gevolg van vuur en vlammen, dikwijls bij het aanmaken van de barbecue.

Vijf tips uit az Voorkempen voor een veilige barbecue

- Plaats de barbecue op een goede, stevige en vlakke ondergrond en op een windvrije plaats.
- Zorg dat er plaats is rond de barbecue: afstand houden is de allerbelangrijkste veiligheidstip.
- Gebruik aanmaakblokjes en geen vloeibare brandstof of gel.
- Eén persoon bedient de barbecue en is verantwoordelijk. Ook bij barbecue kan een BOB helpen: wie bakt, drinkt niet.
- Laat kleine kinderen (en huisdieren) nooit alleen bij een brandende barbecue.

Behandeling van brandwonden

Als er toch een ongelukje gebeurt, is het belangrijk om snel te handelen. Bij een brandwond volg je het best volgende stappen:

1. Koel eerst de brandwond 10 tot 20 minuten onder lauw, zacht stromend water. Geen kraan of douche dichtbij? Al het water is beter dan niet koelen, dat kan zelfs een vijver zijn. Koel zoveel mogelijk alleen de brandwond, voorkom dat de persoon te veel afkoelt.
2. Verwijder kleding en sieraden van de verbrande huid, tenzij ze vastzitten aan de huid.
3. Bedek de brandwond met een steriel, niet-klevend verband of een schone doek of desnoods plastic huishoudfolie. Huishoudfolie plakt niet aan de wond en de wond blijft goed zichtbaar voor beoordeling door een medisch professional. Probeer de brandwond zelf niet aan te raken.
4. Gebruik pijnstillers als de pijn hevig is, zoals paracetamol of ibuprofen.
5. Zoek medische hulp als de brandwond groot is, in het gezicht of op gewrichten zit, of als er blaren ontstaan. Een arts kan de wond beoordelen en verdere behandeling aanbevelen.

Onthoud vooral "eerst water, de rest komt later". Geniet van je barbecue en laat het smaken!

Bijzondere gebeurtenissen

◀ Snoezelruimte De Buurt

In woonzorghuis De Buurt kunnen bewoners en hun familie genieten van de snoezelruimte. Op deze rustgevende plek met sfeerverlichting, rustgevende geluiden en zachte materialen kunnen bewoners ontspannen en op een prettige manier zintuiglijke prikkels ervaren.

Jobbeurs cliënten Klavier ▶

Veel volk op de eerste jobbeurs voor cliënten van Klavier. Hier kunnen ze kennismaken met en proeven van de vele taken die ze binnen Klavier kunnen uitvoeren. Van koekenbakker tot pamperophaler, helpen op de boerderij of in het artistieke atelier. Vacatures genoeg!

◀ Cultuurpluim voor 't Kallement

Galerij 't Kallement van woonzorghuis Sint-Jozef is de trotse winnaar van de Cultuurpluim 2025. Hiermee bedankt de gemeente Wommelgem hun bijzondere bijdrage aan het culturele leven in Wommelgem. 't Kallement brengt bewoners van het woonzorghuis samen met familieleden en dorpsbewoners via gratis aperitiefconcerten en tentoonstellingen.

Van rode loper in New York naar ont-spanningsteam in Bethanië

Acteur Simon Van Buyten pronkte eind februari op de rode loper voor de Amerikaanse première van de film Ex-Husbands. Een dag later stond hij alweer tussen de patiënten in Bethanië, een job die hij nooit volledig zou opgeven voor z'n filmcarrière.

Simon Van Buyten is sinds 2009 te zien op televisie. Je kan hem kennen als Laurens in Het Smelt of als Danny Boy in Billie vs Benjamin. Eerder maakte hij ook zijn opwachting in Vlaamse series als Salamander, In Vlaamse velden, Vermist en Quiz Me Quick.

Toen er door corona geen werk was voor acteurs, zocht Simon een nieuwe focus en vond die in Bethanië. "Tijdens de pandemie was er heel wat spanning op de gesloten afdeling. Daarom werd het 'ont-spanningsteam' opgericht. Onze taak is letterlijk om spanning weg te nemen bij de patiënten die er langdurig verblijven. In mijn geval is dat vaak op een creatieve manier."

Met dat doel speelt Simon ook samen met de patiënten en collega's toneel. "Dora van der Groen vertelde op de toneelschool over de vijf P's die een

acteur moest hebben: pijn, perversie, plezier, poëzie en persoonlijkheid. En daar een grote strik humor rond. Het is fascinerend om te zien hoe patiënten door psychoses of andere perspectieven op hun eigen gevoelens, die P's om te spelen van nature bezitten. Dat zorgt er ook voor dat je zelf nog breder naar emoties gaat kijken."

Ondanks zijn rol in Ex-Husbands, een Amerikaanse film met Griffin Dunne, blijft Simon nuchter. "Natuurlijk sta ik open voor nieuwe projecten, maar zelfs voor de mooiste filmrol zou ik mijn job in de psychiatrie nooit volledig opgeven."

Hoewel zijn hart duidelijk in de psychiatrie ligt, blijft spelen de grote passie van Simon. "We zijn minnaars die niet volledig voor elkaar lijken te kunnen kiezen. Het voordeel aan mijn job in Bethanië is dat acteren niet meer in functie staat van brood op de plank. Bethanië is mijn middel tegen het metaforische liefdesverdriet die dat minnaarschap met zich meebrengt."

Bart Bruynseels – GVA

IN BEWEGING ... VOOR MEER ENERGIE EN WELZIJN

Regelmatig bewegen heeft niets dan voordelen. Het verbetert je fysieke en mentale gezondheid en je kunt meer weerstand bieden aan allerlei ziektes.

Ontbreekt je soms de motivatie om te sporten na een zware werkdag? Je hoeft niet altijd veel of lang te bewegen om het effect te voelen.

Ontdek de Fit Mix-challenge!

Elke week een eenvoudige oefening in je mailbox, een maand lang, voor thuis of op het werk. Doe mee en voel het verschil. Want bewegen werkt.

Ga nu de challenge aan

Buiten de (m)uren

"Zelfs voor de mooiste filmrol zou ik mijn job in de psychiatrie nooit volledig opgeven."

Lees artikel op pagina 30

